

ønsker at sikre dem, der opfører Bygninger, mod den Vilkaarlighed, som jeg har forstaaet, man fra visse Sider ellers frygter. Det er Flertallets Opfattelse, at der ved den Affattelse, der foreslaas, ikke kan være nogen Betænkelighed ved Lovforslagets Vedtagelse, ej heller med Hensyn til Nybygninger, og jeg skal altsaa tillade mig ogsaa paa dette Punkt at anbefale, at man stemmer for Flertallets Forslag.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger om § 8, der angaar de Tilfælde, i hvilke Lejeforhøjelsen enten forelægges Nævnet af Ejeren eller paaklages af Lejeren. Der er vor Opfattelse — og den ønsker jeg at faa bekræftet af Ministeren —, at naar en saadan Klage er forebragt, kan den vedkommende Lejer ikke opsiges til Fraflytning, saa længe Klagen er under Paadømmelse. Efter Lovforslagets Tekst kan Lejeren uden Nævnets Samtykke ikke opsiges i de 6 Maaneder, der følger efter Nævnets Afgørelse. Hvis nu en Sags Paadømmelse skulde tage nogen Tid, kunde dette muligt benyttes af Ejeren til at skille sig af med den vedkommende Lejer. Efter vor Opfattelse kan det imidlertid ikke ske, og jeg haaber, at den er rigtig, saa at Lejeren fra det Tidspunkt, da Sagen er indbragt for Nævnet, i Virkeligheden er fritaget for Opsigelse og desuden i 6 Maaneder efter, at Nævnets Kendelse er faldet.

Idet jeg saaledes anbefaler den foreliggende Indstilling, der i alt væsentligt er en Indstilling fra hele Udvalget undtagen paa et Punkt, hvor der dog er et stort Flertal, vil jeg sige, at det Parti, jeg tilhører, gerne havde set, at man var blevet staaende ved den noget videre Form, som Regeringslovforslaget havde, men af Hensyn til det ønskelige i at faa en Overenskomst, der havde Udsigt til at blive gennemført snart i begge Rigsdagens Ting, har vi slaaet os til Taals med den nu foreliggende Affattelse, som jeg haaber vil virke til Gavn for den store Befolkning, der under de nuværende Forhold i høj Grad trænger til at blive beskyttet mod urimelige Forhøjelser af Prisen paa Livsfornødenheder, af hvilke Husrum er en af de væsentligste.

Til Slutning skal jeg bemærke, at der muligvis med Hensyn til en Enkelthed

kan herske en ringe Tvivl angaaende Forstaaelsen af §§ 3 og 4, og jeg forbeholder mig derfor til tredie Behandling at stille Ændringsforslag, der vil klare den mulige Uklarhed, der kunde være til Stede.

Wulff: Jeg udtalte ved dette Lovforslags første Behandling, at jeg ikke kunde gaa med til et Lovforslag af denne Natur, naar det kun var foranlediget ved en Bekendtgørelse fra en enkelt Forening, og det ikke havde noget faktisk bag sig paa anden Maade. Men jeg udtalte samtidig, at saa snart der var Tale om at træffe Foranstaltninger mod virkelige Misbrug af Grundejerns Magt, vilde mit Parti ogsaa slutte sig til en saadan Lovgivning. Nu er det ganske vist saaledes, at der ikke i den for Udvalget fremkomne Statistik findes noget Bevis for, at der af Spekulationsgrunde har fundet Forhøjelser af Huslejen Sted, men paa den anden Side antages det almindeligt, og jeg tror, det er rigtigt, at ikke faa Grundejere har fulgt den Bekendtgørelse, som Københavns Grundejerforenings Formand har udsendt. Og tillige viser det sig, at der er overordentlig stor Knaphed paa Lejligheder i København og endnu mere paa Frederiksberg, saa at der vel kan være Grund til at træde i Forhandling om Gennemførelse af en Lov, der kunde hindre Misbrug af disse Forhold. Jeg er derfor som Medlem af Udvalget indtraadt i saadanne Forhandlinger.

Det foreliggende Lovforslag er blevet til i en overordentlig kort Tid, idet det i sin foreliggende Form blev fremsat af den højtærede Minister i Gaar Eftermiddags Kl. 3 og gennemgaaet af Udvalget til mellem Kl. 5 og 6. Jeg har allerede udtalt i Betænkningen, og jeg gentager det her, at tilfredsstille mig gør Forslaget ikke paa nogen Maade. Der er adskillige Ting, som jeg maa finde betænkelige, og som jeg her vil fremdrage. Det er Ting af den Natur, at hvis der havde været levnet normal Tid, vilde disse Betænkeligheder sikkert være blevet omsat i Ændringsforslag. Nu har Tiden ikke tilladt det, og jeg stod i Udvalget overfor en Enighed, der viste, at stillede Ændringsforslag ikke vilde have Udsigt til Vedtagelse her i Tinget. Jeg maa derfor